

บันทึกการจัดการความรู้ (KM)
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
เรื่อง การเขียนโครงการวิจัยเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ ครั้งที่ ๑

รายละเอียด (ใคร/ทำอะไร/ที่ไหน/เมื่อไหร่/อย่างไร)

ฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ คณะวิทยาศาสตร์ ได้จัดโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง “การเขียนโครงการวิจัยเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ ครั้งที่ ๑” โดยเชิญผู้มีประสบการณ์ในหน่วยงาน คือ ผศ.ดร. นิรันดร์ วิจิตอนันต์ จากภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา บรรยายในหัวข้อ “การเขียนโครงการวิจัยเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์: ข้อคิดเห็นจากประสบการณ์” มาบรรยายให้คณาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ที่สนใจเข้าร่วมโครงการฯ รับฟัง และร่วมประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสรุปประเด็นความรู้ที่ได้ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ดังนี้

ผลเป็นประการใด

ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประกอบด้วย อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน ๒๗ คน ได้แก่

๑) อ. ดร. ดวงกมล ผลเต็ม ๒) ผศ. ดร. สินีนาฏ ศรีมงคล ๓) อ.ดร. อารยา วิวัฒน์วานิช ๔) อ.ดร. สมคิด อินเทพ ๕) รศ. ดร. สุบัณฑิต นิมิตรน ๖) อ.ดร. กาญจนา หริ่มเพ็ง ๗) ผศ. ดร. ดวงตา จุลศิริกุล ๘) ผศ.ดร. วิสาตรี คงเจริญสุนทร ๙) อ.ดร. ศิริพรรณ บรรหาร ๑๐) อ. เบญจวรรณ ชิวปรีชา ๑๑) ผศ.ดร. กล่าวขวัญ ศรีสุข ๑๒) อ. ดร. ชัชวิน เพชรเลิศ ๑๓) อ.ดร. ทรงกลด สารภูษิต ๑๔) อ.ดร. อนุตตรา อุดมประเสริฐ ๑๕) อ.ดร. ผาณิต วาณิชวัฒนเดชา ๑๖) อ.ดร. แววลี โชคแสงการ ๑๗) ผศ.ดร. นิรันดร์ วิจิตอนันต์ ๑๘) อ. ดร. กัญจนชญา หงส์เลิศคงสกุล ๑๙) รศ.ดร. วีรพงศ์ วุฒิพันธุ์ชัย ๒๐) ผศ. ดร. ปภาศิริ บาร์เนท ๒๑) ผศ.ดร. เอกรัฐ ศรีสุข ๒๒) อ. ดร. นวศิษฐ์ รักษ์บำรุง ๒๓) ผศ. ดร. จอมใจ สุกใส ๒๔) อ.ดร. จเร จรัสจรรยาพงศ์ ๒๕) อ. ดร. ยุภาพร สมิน้อย ๒๖) อ.ดร. จุฬารัตน์ หงส์ลีรัตน์ และ ๒๗) อ. ดร. พอลิต นันทนาวัฒน์ ซึ่งได้มีแลกเปลี่ยนประเด็นความรู้ และสรุปประเด็นความรู้ที่ได้ ดังนี้

แนวทางการปฏิบัติงาน

การคิดโจทย์วิจัยเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์

๑. การขอคำปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ/ที่ปรึกษาที่เชี่ยวชาญ
๒. การออกไปหาโจทย์วิจัยจากชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม เพื่อสำรวจความต้องการของชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม
๓. การไปเข้าร่วมประชุมหรืองานสัมมนาหรืองานอื่นๆ ที่มีผู้ต้องการใช้บริการ/นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

๔. การทำงานวิจัยที่คาดเดาว่า แนวโน้มงานวิจัยใด ที่จะเป็นที่ต้องการของชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรมต่อไป
๕. การทำงานวิจัยที่เฉพาะด้าน ตรงกับความต้องการของ ชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม และได้รับการยอมรับ จนชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม ที่ต้องการงานวิจัยเข้ามาขอความร่วมมือ
๖. วางแผน เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร แหล่งทุน เครื่องมือ/สถานที่ และการบริหารจัดการ
๗. ทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและมุ่งเป้า

ปัญหาและอุปสรรค ในการเขียนโครงการงานวิจัยและการทำงานวิจัยเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์

๑. ความต้องการ/โจทย์วิจัย ไม่ตรงกับสาขาหรือความชำนาญของผู้ทำวิจัย
๒. โจทย์วิจัยไม่ตรงกับสิ่งที่ผู้ทำวิจัยต้องการศึกษาค้นคว้าทดลอง เพราะยังต้องการทำการศึกษาค้นคว้าในสิ่งที่ผู้ทำวิจัย สนใจ ถนัด หรือเป็นงานต่อเนื่องจากการศึกษาระดับปริญญาเอก
๓. โจทย์วิจัยทางคณิตศาสตร์ เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ทำได้ยาก
๔. การถูกเอาเปรียบจากผู้ขอใช้ผลงานวิจัย
๕. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม่สะดวก ในการขอหลักฐานรับรองการใช้ประโยชน์เพื่องานประกันคุณภาพการศึกษา
๖. ความแตกต่างในธรรมชาติของชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรมและผู้ทำวิจัย ดังตารางที่ ๑

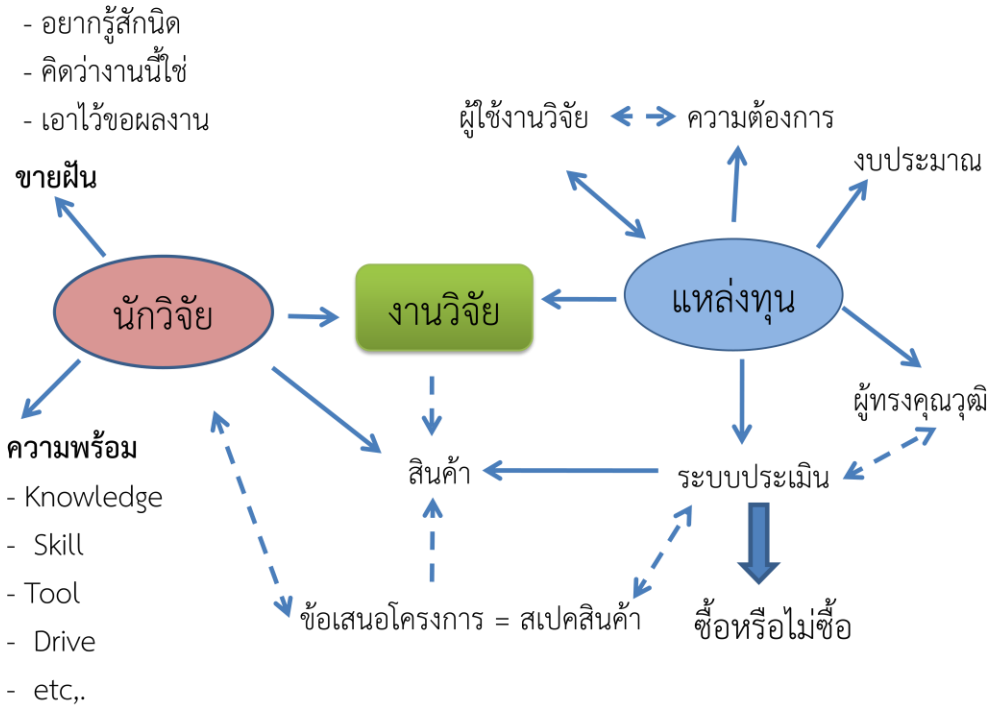
ตารางที่ ๑ แนวคิดจากประสบการณ์ความแตกต่างในธรรมชาติขิงผู้ทำวิจัยและผู้รับบริการ

ประเด็น	ชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม	ผู้ทำวิจัย
ความต้องการ	ธุรกิจ → money	องค์ความรู้
ความสนใจ	ต้องขายได้ → money	ความใหม่ / ตีพิมพ์
การวิจัย:เทคนิค-เข้าใจ	เข้าใจน้อยเกิน	เข้าใจมากเกินไป
ลักษณะงานวิจัยที่ทำ	ผสมผสาน/ใช้งานได้	พื้นฐาน/ด้านเดียว
ลักษณะงานวิจัยที่ต้องการ	ทันทีทันใด	ต้นแบบ/ต้องทำต่อ
ความสมบูรณ์ของงาน	ขายได้ OK	ต้องสมบูรณ์ที่สุด
ระยะเวลา	เสร็จ/ทัน/ขาย	รอได้/ไม่เป็นไร
โจทย์/ปัญหาวิจัย	ตลาด/ผู้ซื้อ/ปัญหา	กระแส/แหล่งทุน/ใหม่
การสื่อสาร	ภาษาต่างๆ	ศัพท์เทคนิคมาก

ที่มา: ผศ.ดร. นิรันทร วิจิตรอนันต์

เสนอแนะแนวปฏิบัติที่ดี ในการเขียนโครงการวิจัยและการทำงานวิจัยเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์

๑. ในระดับคณะฯ ควรมีการรวบรวมผลงานวิจัยของคณาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ อย่างเป็นระบบและเผยแพร่สู่สาธารณะ เพื่อเป็นการเผยแพร่ การสร้าง Brand และ Marketing ของคณะฯสู่ชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม
๒. ในระดับคณะฯ ควรมีการให้ทุนวิจัยเสริม/เพิ่มเติม และมีการกำหนดทิศทางงานวิจัยของคณาจารย์ให้ชัดเจน (หา Target ให้เจอและทำวิจัยมุ่งเป้า) เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของงานวิจัยใช้ประโยชน์
๓. การขอคำปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ/ที่ปรึกษาที่เชี่ยวชาญ
๔. การออกไปหาโจทย์วิจัยจากชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม หรือการไปเข้าร่วมประชุมหรืองานสัมมนาหรืองานอื่นๆ ที่มีผู้ต้องการใช้บริการ/นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ เพื่อสำรวจความต้องการของชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม โดยต้องให้ผู้รับบริการ/ขอใช้ผลงานวิจัยเป็นผู้ถามหรือขอข้อคิดเห็นมากกว่าผู้ทำการวิจัยเป็นผู้นำเสนอผลงาน
๕. การทำงานวิจัยที่คาดเดาว่า แนวโน้มงานวิจัยใด ที่จะเป็นที่ต้องการของชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม ต่อไป หรืองานวิจัยที่เฉพาะด้าน ตรงกับความต้องการของ ชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม และได้รับการยอมรับ จนผู้รับบริการที่ต้องการงานวิจัยเข้ามาขอความร่วมมือ
๖. โครงการวิจัยที่ดีต้องประสานความต้องการของแหล่งทุน – ผู้ใช้งานวิจัยและนักวิจัย ดังรูปที่ ๑

ที่มา: ผศ.ดร. นิรันดร์ วิทิตอนันต์

๗. วางแผน เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร แหล่งทุน เครื่องมือ/สถานที่ และการบริหารจัดการ
๘. มีการพัฒนาทีมงานวิจัยเฉพาะทาง เพื่อทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง มุ่งเป้า และชัดเจน
๙. แยกโจทย์วิจัยที่ผู้ทำวิจัยต้องการกับสิ่งที่ผู้รับบริการต้องการ
๑๐. ทำวิจัยตามโจทย์วิจัยที่ได้ โดยต้องเข้าใจความแตกต่างของผู้ทำวิจัยและผู้นำผลงานไปใช้ประโยชน์
ดังตารางที่ ๑
๑๑. มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน/องค์กร/หน่วยงาน/ภาคอุตสาหกรรม ทำให้มีโจทย์วิจัยอย่างต่อเนื่อง
๑๒. มีการประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องทั้งในรูปแบบเว็บไซต์ การบริการวิชาการ การอบรม การ
นำเสนอผลงานในงานประชุมหรืองานสัมมนาหรืองานอื่นๆ ที่มีผู้ต้องการใช้บริการ/นำผลงานวิจัยไปใช้
ประโยชน์ เพื่อการพัฒนาโจทย์วิจัยมุ่งเป้า

ภาพกิจกรรม

ผู้เล่าเรื่อง : ผศ.ดร. นิรันดร์ วิจิตอนันต์ รศ.ดร. วีรพงศ์ วุฒิพันธุ์ชัย รศ. ดร. สุบัณฑิต นิมรัตน์
ผศ. ดร. จอมใจ สุกใส ผศ.ดร. กล่าวขวัญ ศรีสุข อ.ดร. จุฬารัตน์ หงส์วลีรัตน์ อ. ดร. ดวงมล ผลเต็ม
ผศ. ดร. สินีนาฏ ศรีมงคล อ.ดร. อารยา วิวัฒน์วานิช
ผู้สรุปประเด็นความรู้/ผู้บันทึก: อ. ดร. นวศิษฐ์ รักษ์บำรุง อ.ดร. ทรงกลด สารภูษิต และรังสิมา สุตรอนันต์
วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗